

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι, νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

Ἔτος δεύτερον.

Ἀθήναι, 3 Μαΐου 1884

Ἄριθ. 105 + 140

Ἄ, μπᾶ,

εἶστε ἀχρεῖοι ὅσοι λέτε πῶς τὸ σημερινὸ ὑπουργεῖο δίνει ρουσφέτια, ὄχι μονάχα μπερμπατικῆς κάνει. Κεὶ νὰ μία ἀπὸ τῆς πολλαῖς.

Στὸ ναύσταθμο πηγαίνονταν κάτι βαποράκια τοῦ δημοσίου καὶ ἔφεραν τοὺς τεχνίτας καὶ τοὺς ναύτας ὄχι μόνον στὸν Πειραιᾶ.

Αὐτὴ ἡ εὐκολία τὴν ἐπαφὴν γιὰ νὰ γίνῃ ἀλλωνῶν ἢ εὐκολία, ἦγον σὰς γιὰ κατὰ βαποράκια ποὺ ξεφύτρωναν τὴν ἰδιωτικὰ καὶ ἀναγκάζονται οἱ ναύτες καὶ πληρώνουν ναῦλο γιὰ νὰ ἔρχονται ὡς κατὰ καὶ πᾶς ἐργάτης τοῦ ναύσταθμου.

Νὰ πηγαίνουν μετὰ τὴν Μοριμθασία, ἔθνη βαποράκι στὸ Πόρο οἰκονομικῶς γιὰ νὰ κουτσοπίνουν καὶ βουλαχταὶ στὰ γρασιδία, ἔχει τὸ δημόσιο νὰ ἐξοδεύῃ καὶ γιὰ τὴν ἀληθινὴν ἐργασία τοῦ ἔθνους δὲν ἔχει. Ἄμ τι πέρνουν οἱ φουκαράδες οἱ ἐργάταις τοῦ Ναύσταθμου γιὰ νὰ πληρώνουν κίβλας, σὰν νὰ μὴ σῶνῃ ποὺ τοὺς πληρώνουν κάθε φέξι τοῦ φεγγαριοῦ καὶ κάθε χάσι, ἦγον οὐ πέντε μῆνες μιὰ φορὰ, ἀλλὰ ταρασὰν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Κοντὰ ὅ αὐτὰ ἐδίωξε καὶ τοὺς ἐργάτας τοὺς ἡμερομισθίους καὶ ἄφησε τοὺς τεχνίτας σὰν χαμαλίδες νὰ κουβαλοῦν πέτρες καὶ λάσπη καὶ τὰ λοιπὰ, αὐτοὶ δὲ οἱ ἐργάταις ποὺ ἐδίωξε τὸ ὑπουργεῖον, ἦταν πενήντα.

Μ' αὐταῖς τῆς ἀθλιαῖς οἰκονομικαῖς προσπάθει, κύρ Τρικούπη νὰ σκεπάσῃ τοῦ προϋπολογισμοῦ τὸ ἔλλειμα; Ἄμ δὲν μπαλόνεται μετὰ τῆς ψευτικῆς τὸ τρύπιο βρακί.

Δὲν θὰ ἔρθουν αὐταῖς ἢ βουλευτικαῖς ἐκλογαῖς νὰ ἔρθω κ' ἐγὼ στὴ βουλὴ πρῶτος Ἀττικῆς νὰ σοῦ τὰ ψάλλω κατὰ μούτσουνα, γιὰ τὴν ὅσα καὶ ἂν σοῦ γράφω πᾶν χαμένα, γελάς ἀλλὰ θὰ ἔρθῃ ἐποχὴ νὰ γελῶ κ' ἐγὼ μετὰ σένα ὡς ἀντιμύτσουνος τοῦ Λαοῦ. Κεὶ δὲν θὰ ἦμαι μόνος μου μὴ χάνεσαι. Θὰ τὰ βροῦμε.

Ἔνας
 μοῦ γράφει ἓνα γράμμα καὶ με βρίζει με λέξεις ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ φαντασθῆτε καὶ ὕστερα μοῦ λέει κάτω κάτω πῶς μοῦ ζητᾶ παρτόν γιὰ τὴν εἶναι μεθυσμένος τὴν ὥρα ποὺ μοῦ τὸ γράφει μετὰ τὴν παρέα του. Ἐγὼ θαυμάζω πῶς δὲν ἦρθε νὰ με σκοτώσῃ καὶ ἔπειτα νὰ μοῦ πῇ παρτόν, εἰμι μεθυσμένος καὶ δὲν τῷθελα. Καλὸ κί' αὐτό.
 Τὸ μεθύσι τὰ κάνει ὅλα.

Ἔνας νέος

ἀπ' τὴ Σύρα καὶ ἀρρωστος μάλιστα καὶ σπουδαστὴς περίμενε παράδες μετὰ γράμμα ἀπὸ τὸν πατέρα του, τὴν ὥρα οἱ μπορεῖτε νὰ καταλάβετε τί θὰ πῇ ξεπαρδιασμένος σπουδαστὴς καὶ ἀρρωστος, καὶ γράμμα νὰ ἔχῃ καὶ γράμμα νὰ μὴν ἔχῃ. Ἄρχισαν τὰ τηλεγραφήματα.

«Πατέρα εἶμαι ἀρρωστος καὶ δὲν ἔχω παράδες.» Ἀπάντησε, πατέρα — Σοῦ ἔστειλα παράδες μετὰ ἐπιταγῇ, ρῶτα στὸ ταχυδρομεῖο.»

Στέλνει ρῶτα, τίποτα γράμμα, τέλος πάντων ὕστερα ἀπὸ ἑπτὰ μέραις λαβαίνει τὸ γράμμα ἀπὸ τὴν Σύρα, τὸ ὅποιο φέρνει ἢ σφραγίδα πῶς ἐλήφθηκε τὴν ἄλλη μέρα ποὺ παραδύθηκε στὴ Σύρα, τὸ δὲ νοστιμώτερο εἶναι ποὺ ὅταν τοῦ πῆγαν τρία γράμματα κατὰ σπιτὶ τοῦ βουλευτοῦ Μαυρομαρᾶ καὶ ζήτησε ὁ νέος πῶς τόσαις μέραις δὲν τοῦ τὰ πῆγαιναν, ἀπάντησε ὁ ταχυδρόμος μετὰ μεγάλη ἀφέλεια.

— Σοῦ τὰ φυλάξαμε γιὰ νὰ σοῦ τὰ φέρουμε μαζωμένα.

Καὶ αὐτὸ λέγεται βελτιωσὶς ταχυδρομείων.

Ἔνας μᾶς

γράφει μετὰ τὴν ὑπογραφήν του ὅτι καταγγεῖλει μιὰ συμμορία λωποδυτῶν πλαστογράφων, κλεφτῶν καὶ τῶν λοιπῶν στὴν ἀστυνομία καὶ εἰσαγγελία καὶ ἀνάκρισι καὶ ὅτι ὅλα τὰ ἐλαναὶ ὄχι μόνον πλακάκια, ὕστερα ἀπὸ ὄσους μάρτυρας ἐξετάστηκαν, ἀλλὰ καὶ τὸ νοστιμώτερο ὅτι ἓνας ἀπ' αὐτοὺς τοὺς λωποδυτῶν πῆγε καὶ μίλησε στὴν ἀστυνομία καὶ εὐχάρησε τοὺς συντρόφους του. Καλὰ ὅλα αὐτὰ, ἀφοῦ ἔχουν μέσα καὶ οἱ λωποδυτῶν, καὶ ἀλληλοβοηθοῦνται καὶ βγάζει ὁ ἓνας τὸν ἄλλο ἀπὸ τὴν φυλακὴν, γι' αὐτὸ δὲν μᾶς μέλει τόσο πολὺ, μᾶς μέλει ὅμως πῶς ὁ κύριος ὁ καταγγελεὺς δὲν μᾶς γράφει καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν τῶν λωποδυτῶν γιὰ νὰ τοὺς ξέρουμε καὶ νὰ προφυλαγῶμαστε. Φαίνεται θὰ ἦναι μεγάλοι λωποδυτῶν, ἀφοῦ σκεπάζονται τὰ ὀνόματα ἵτους καὶ ἀφοῦ εἶναι καὶ πλαστογράφοι.

Ἄλλοιῶτικα ἤθελα νὰ σοῦ τὰ γράψω, ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ παρὸν σιγὴ ἤμην. Ἐξέε ε, καμὶ ἄφορὰ πρέπει τιγὰς νὰ κἀνῃ καὶ λίγο τὸν κουτὸ γιὰ τὸ μεγάλο ψάρι τῶν τῶν μικρῶ. Βρετ εἶν τούτα;

Κύρ Συναχτή.

Σὲς θυμίζομε γιὰ τὸν σύμβουλο τοῦ Τελεγραφικοῦ Σίνδου.

μου κύριον ἑαυτὸν Πατρόπουλον ἢ γράψης δύο λέξεις, εἶναι ἀεὶ ὅλα καὶ καθ' ὅλα καλὸς καὶ καθολοκληρικὸς καλλιστος, καὶ γὰρ αὐτὰ τὰν βγάναμε καὶ σύμβουλό με μὲν γὰρ πλειονοψηφίας, μόνον ποῦ θυμῶναι πολὺ.

Σημ. Παληανθρώπου. Ἀμὲν, καλὸς εἶναι ἀπὸ θυμῶναι, ἀς πάψῃ νὰ θυμῶναι γὰρ νὰ ἴναι καλός, ἀλλοίως τὸν ἔχομε κι' αὐτὸν κατὰ συνέγεια κι' ἀς θυμῶναι ὅσο θέλει.

Ἀς πῆγῃ ξόδι. Ἀμὲν δὲ, ἀλλοίως τὸν ἔχομε κι' αὐτὸν κατὰ συνέγεια κι' ἀς θυμῶναι ὅσο θέλει.

Πρὸς

τὴν διεύθυνσι τῆς Πανελληνίου ἑταιρίας τῶν βαποριῶν τῆς θάλασσης ποῦ ἀρμενίζου με τῆς ρόδου καὶ τὰ κάρβουνα. Παράπονα ἔχουν τὰ πληρώματα τῶν βαποριῶν σου ἐναντίον τοῦ ὑπολογιστῆ τῆς ἑταιρίας σας, διότι, ἐφ' ὅσον τοῦ στέλετε συγγράμματα νὰ τοὺς πληρῶν ὁ κύριος σουφοροποιὸς λογιστῆς τοὺς πληρῶναι με δεκάρας, ἵθουν γαζέταις, καὶ ἐτοι οἱ φουκαράδες ὅταν πᾶν νὰ κἀνουν τῆς γαζέταις χαρτιά κἀνουν μιὰ δραχμὴ στῆς 25 δραχμαῖς. Κάνει καὶ τὸν τοκιστῆ γιὰ τὴν ἐπιπροσέλα κἀμμιὰ φορὰ με χιλία παρακάλια, τὴν κρατᾷ οικονομικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ ἕνα τάλλαρο στῆς πενήντα δραχμαῖς.

Θέλετε νὰ τοῦ βγάτε γινῶσι, βάλτε τὴν του, ἀνὴρ δὲν θέλετε ἄλιος κι' ἀπὸ σᾶς χαρακωπαῖδες.

Κύριε συντάχτη.

Σὺστεῖλα πρὸ ἡμέρας ἕνα γράμμα καὶ δὲν τὸ τυπώσατε καὶ εἶσαι σωτὴς πολλῶν ἀνθρώπων, ἀν καὶ δὲν τὸ τυπώσῃς νὰ μοῦ δώσῃς καὶ τὰ 20 λεπτά πίσω ποῦ πληρῶσα γιὰ ταχυδρομικὰ τέλη τῆς σημερινῆς καὶ πρέπει νὰ βροῖσῃς αὐτὸν γιὰ τὸν πᾶσά Βρογιόσου, ἀλλῶς, εἶσαι ἀδιάκροτος καὶ δὲν αἰσθάνεται ἀπὸ βροῖσας. Τώρα τὸ γράμμα ποῦ σοῦ ἐστειλα πραγματεύεται περὶ Σκίουρου ποῦ εἶδεν στὴν Νεαπολὶ ἕνα κλητῆρα κτλ.

Σημ. Παληανθρώπου. Τὸ γράμμα σου εἶναι ἀνακατωμένο μὲ ἄλλαις χιλιάδες γράμματα, ἕνα μονάχος σου νὰ φάξῃς νὰ τὸ βροῖσῃς νὰ τὸ τυπώσῃς καὶ ἀνάθεμά κι' ἀν ξέρω τί μὰς λὲ, τώρα. Ἀμὲν, κακομοίρη, ἀπὸ ἔκανε τὸν κόπο καὶ ἐγράψης τὸ γράμμα, δὲν ἐγραφές καὶ τὴν ὑπόθεσιν ἕνα. Ἐσὺ βρεθῆναις νὰ γράψῃς ἕνα γράμμα, ἀμὲν ἐγὼ τί νὰ σοῦ κἀνω ποῦ ἐγὼ νὰ κἀνω με χιλία; Ἐπειτα τί μὲ βροῖσῃς; Ἐγὼ εἶδον τὸν κλητῆρα; Ἀς μὰς κἀνω, ἀδερφε, καὶ σὺ ποῦ ζήτῃς ἀποζητίωσι καὶ με γράμματόσημα κἀμμιὰ.

Κύριε συντάχτη.

Πὲς ἐκεῖνοῦ τοῦ γεροξκουτιῆ τοῦ ἀπόμαχου ποῦ εἶναι φύλακας στὴν πλατεῖα τῆς Ὀμονοίας ὅταν πέρνῃ βοῦδινες κοιλιακὴς νὰ μὴ οἴχνη τῆς λέρας, τῶν στήθους ρίζαις; τῶν δεινῶν καὶ ἐπειτα φωνάζει ἀν κοψῶν ἕνα φύλλο. Τὸ γαδούρι.

Σημ. Παληανθρώπου. Γιὰ νὰ γράψῃς τόσο φουκαρισμένα θὰ πῆ πῶς τὴν ἐπαθεῖς, ἵθουν σου ἡ πᾶντες μέσα στῆς μαγαροισαῖς ἢ πῆγε; νὰ κόψῃς κἀνένα φύλλο δάφνης νὰ τὸ μυρίσῃς, καὶ ἀντὶς δάφνης μύριση σκατό. Σ' αὐτὸ, κύριε μου, δὲν ἀνακατεῖται, διότι εἶναι δουλειὰ τῆς ἑταιρίας; τῆς ὑγιεινῆς, ἢ ὅποια ἀπὸ τὴν μεγάλη φροντίδα τῆς μπορεῖ νὰ μὰς ψοφήσῃ ὅλους ζωντανούς. Πιτσιλιὰ στὰ μούτρα τους; τὸ λοιπὸν.

Σὰς ἔχω

ἐκεῖνοῦ ἐκεῖ κατὰ συνέγεια. Σὰς εἶπα νὰ μὴ γράψῃς πολλὰ γιὰ τὴν εἶναι καὶ πολλὰ τὰ γράμματα καὶ δὲν προστάνω νὰ τὰ διαβάζω καὶ ἐπειτα ζῶα, τί μοῦ κολλάτε ἀπάνω στὰ γράμματα τῆς ὁμοιοῦ καὶ δὲν μπορῶ νὰ π' ἀνοίξω καὶ ξεσχίζονται τὰ γράμματα μὰς;

Γιὰ ν' ἀνοίξω ἕνα γράμμα σᾶς πρέπει νὰ προσκαλέσω τὸν Χρηστομάνο νὰ τοῦ κἀνῃ χημικὴ ἀνάλυσι καὶ νὰ δῆ, πῶς καὶ με τί τρόπο θὰ τὸ ξεβουλώσῃ χωρὶς νὰ χαλάσῃ τὰ γράμματα τοῦ γραψίματος ποῦ ἔχουν μέσα.

Προχτές

κατὰ συμπόλιτες, μοῦ παρηγοῦσαν ὅταν φάντες μασιτοῦν ἕνα κερπύρη, κούρελίσση, βρακὴ, κίτρινο σὰν τὸ φλωρί στραβοστρόματό, στραβοπόδαρο σὰν τὸν Μπερτοδουλο, κουλοχέρη ποῦ ἐτρέχαν τὰ σάλια του ἀπὸ τὸ στόμα, ποῦ τὸ ἕνα μάτι του ἐβλέπε στὴν Κολοκυθὸ καὶ τ' ἄλλο στὰ Πατήσια καὶ βαδίζοντας στράτα καὶ με τὰ δεκάκινα.

Αἰετὶ ἵτανε νομίζετε αὐτός; Τὸν ἐστειλαν, κύριοι, ἀπὸ τὴν Τῆνο νὰ καταταχθῇ στρατιώτης γιὰ τὸ τυπῶσαι λέει ὁ κληρός; καὶ ἀπὸ τὸν φησαν τὸν ἀνθρώπου καὶ φέρονται τῆς πείνας ἐπειτα τὸν ἀμόλυσαν νὰ πᾶν ἀναυλα στὴν Τῆνο.

Βοὲ γαδούρια, ξεστραβίθηκατε νὰ δῆτε τὴν κατάστασι τοῦ ἀνθρώπου μόνον τὸν στείλατε δῶ γιὰ στρατιώτη; Ἄθλιοι, ἐκεῖνοῦ ποῦ εἶναι ὑγιέστεροι καὶ ἀπὸ σᾶς τοὺς ἐξαιρεῖτε γιὰ ἀνικάνους, καὶ τὰ ἀθλία αὐτὰ ὄντα ποῦ εἶναι γιὰ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐτέλετε γιὰ στρατιώτες.

Ἄν τὸν Θεὸ δὲν φοβᾶστε, κᾶν δὲν ντρέπεστε τὸν ἑαυτὸν σας; Ἐσεῖς δὲν εἶσατε πλέον ἀνθρώπου, εἶσατε τέρατα τῆς κοινωνίας, ποῦ θέλετε νὰ παίξετε με τὴν δυστυχία τοῦ ὁμοίου σας;

Νὰ καὶ ἕνα

νέο εἶδος καινούργιας φρουρᾶς πρὸς φρουρὰν καθε φρουρήτου. Στὰ ὑπόγεια τῆς Ἀκαδημίας ἔχουν ὅλη τὴν μέρα μαντριμένα κᾶτι μαντρόσκυλα ἕνα σωστὸ κοπάδι καὶ τὸ βραδύ τὰ ἀμολοῦν καὶ ἀρχίζουν τὸ ρουλιαχτὸ καὶ τὰ γαυγίσματα ὡς τὰ ζημερώματα εἰς τρόπον ὅστε ἡ γειτονιά ὅλη πᾶει νὰ ἀρωστήσῃ ἀπὸ τὴν ἀγρύπνια.

Αὐτὸ τὸ σκυλολόγιον εἶναι πάλι μιὰ νέα μὸδα φρουρᾶς ποῦ ἐκτός, οἱ τρέχουν οἱ διαβάταις κίνδυνον νὰ κατακουρελιαστοῦν καὶ φγωθοῦν ζωντανοί, δὲν μπορεῖ, ἀδερφοί, νὰ περᾶσῃ ἀπὸ κεῖ καὶ κἀνέας λαποδύτης χωρὶς νὰ τὸν πάρουν μυρουδιά καὶ τοὺς κἀνει τόσο κέσῃτι.

Δὲν μπορεῖ αὐτὸ τὸ κακὸ χάριν τῆς γειτονίας νὰ τὸ παραμποδίσῃ ἢ ἀστρονομία.

Ἀπὸ τῆς Λαρίσσης.

Σὲ παρακαλοῦμε ὅλοι οἱ τροποχωρηγηταὶ ἀπὸ τῆς Λαρίσσης ὡς τὸν Βόλο νὰ πῆ; ὄχι τοῦ βασιλέα ἀλλὰ τοῦ ἀρχηγῆγαίου του καὶ τοῦ ταμῆα του Ὁμή, γιὰ τὴν μὰς καθυστεροῦν τὰ χρήματα μὰς ἀπὸ τὸ 1881 (τᾶβαναν στὸν τόκο κουτοί, γιὰ νὰ σᾶς τὰ πληθύνουν), εἶσι με βερεσῆδια κἀνουν τὴν βασιλικὴν φυγούρα; Τώρα ξέρομε, πῶς ὅσα καὶ ἂν γράψῃς θὰ πᾶν κι' αὐτὰ βερεσῆ, ἀλλὰ γράψε τα νὰ τὰ μάθῃ τὸ ἐλάχιστο καὶ ὁ βασιλέας καὶ ἂς μὰς φᾶν τὸ δικαίῳ μὰς οἱ ἀδελφοί του.

Υπάρχουν ὑπογραφαί.

Σημ. Παληανθρώπου. Τὰ γράμματά σας βλαμίδες τὰ ρίξατε στὴν ἄβυθον, ὅσο πᾶν χαμένα κι' αὐτὰ καὶ τὰ λόγια σας. Αὐτὴ ἡ αὐλὴ εἶναι γεμάτη ἀπὸ βουρῶν καὶ ἀπὸ λάσπη ποῦ ὄχι μόνον χάνεται ὅτι καὶ ἂν ρίξῃς τινὰς, ἀλλὰ καὶ λερώνεται ἂν πατήσῃ. Θέλει καθαρίσμα, καὶ νὰ δοῦμε πότε θὰ γίνῃ.

Γνωστοποιήσεις σπουδαία.

Ἀπέθανε στοῦς ἁγίους Θεοδώρους ὑπάρχει ἕνα μέγα χερζουρεῖον πρὸς τιμὴν καὶ σέβας τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς ὑγιεινῆς τῆς πόλεως. Ἡ εἰσοδος ἐλευθέρως καὶ χωρὶς πενήντα μάλιστα. Φτώ.

Κύριε συντάχτη χερσε.

Πρὸ ἡμερῶν ἤρθαμε ἀπάνω καὶ σὲ περικαλέσαμε ἐν σώματι καὶ τέσσαρες τὸν ἀριθμὸν γυναῖκες χῆρες ὄλαις ναυτικαῖς ποῦ μὰς κατακρατοῦν τὸν μικρὸ ψωρομιστὸ τῆς συντάξης καὶ δὲν μὰς δίνουν οὔτε τὰ μισθὰ καὶ χωρὶς ἀπόδειξι καὶ σοῦ δείξαμε καὶ τὰ διπλώματα μὰς ποῦ ἀπὸ τὸ 1878 μὰς δίνουν βοηθήματα χωρὶς νὰ ὑπογράφουν καὶ ἂν ἔχομε δικαίωμα νὰ λαβένωμε καθε χρόνο 50 δραχ. μὰς δίνουν μόνον δέκα, καὶ

μὰς πέρνομε καθε μέρα τὸ φύλλο ποῦ γιὰ νὰ δοῦμε ἂν ἐγράψῃς τίποτα, καὶ τίποτα δὲν εἶλαμε. Γιὰ τὴν δὲν μὰς κἀνει αὐτὸ τὸ καλὸ ποῦ εἶμασθε ἀδικημένους καὶ οἱ ἀντρες μὰς ἐπληρῶναν καθε μῆνα στὸ ταμεῖο καὶ ἐχάθησαν στὴ θάλασσα καὶ νὰ μὰς γίνεταὶ αὐτὸ τὸ ἄδικο εἶναι κρίμα, καὶ χαίρετε σματαπολλὰ πολλὰ στὴν οἰκογένειά σου ποῦ μὰς εὔχανε καὶ καφέ.

Υπάρχουν ὑπογραφαί.

Σημ. Παληανθρώπου. Νὰ τί συμβαίνει. Ἡ γυναῖκες αὐταῖς εἶναι χῆρες συνταξιούχες ναυτικῶν ποῦ χάθηκαν στὴ θάλασσα, λοιπὸν τῆς ἔχουν δῶσέναι ἀπὸ ἕνα διπλῶμα με μεγάλα γράμματά νὰ πέρνουν, ὡς ποῦ νὰ πεθάνουν, 50 δραχμαῖς τὸν χρόνο, ἀλλὰ καὶ αὐταῖς οἱ κύριοι γραμματυφλοὶ τῆς σουφοροποιῦ ἔστρωσαν με νὰ τῆς δίνουν μόνον ἕνα τάλλαρο, καὶ αὐτὸ νὰ μὴ τὸ γράφουν στὰ διπλώματά τους, διὰ τὸν φόβον τῆς κλεψῆς. Τώρα εἶναι περὶ τὸ νὰ σᾶς πῶ πολλὰ λόγια, γιὰ τὴν ὅσα καὶ ἂν γράψωμε καὶ ἂν ποῦμε, τόπο δὲν θὰ πιάσῃ, γιὰ τὸν τόπο πᾶνουν ἐκεῖνα τὰ λεπτά ποῦ κλέφτουν αὐτοὶ οἱ Βελεντζίσκοι, (εἰμεινε τὸ ὄνομα καὶ ἂς ἴτανε ἄθως ὁ ἀνθρώπος), ὅσο κυράδες μου τίποτα δὲν μπορῶ νὰ σᾶς κἀνω, καθίσουν καὶ διότι, τῶρα εἶναι ἡ ἐποχὴ τοῦ κλέφτου, κλέφτουσι, κλεπτικίζῃται. Τὸ κλεπτικίζῃσαι εἶναι ἐνικός ὁ λόγος προσταχτικῆς τῆς κλεψῆς, τὸ δὲ ἀπαρέμεινον κἀνει κλεψίσιμον. Νὰ, αὐτὸ θὰ πῆ, κυράδες μου νὰ πᾶξῃς τινὰς καὶ με τὴν δυστυχία σας. Ὑπομονὴ γοργαῖς καὶ ὁ Θεὸς βοηθὸς ἀπὸ πλέον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους δὲν ὑπάρχει κἀμμιὰ ἐλπίς σωτηρίας.

Ἡθελα

νὰ σᾶς γράψω λίγα πρωτομαγιάτικα, ἀλλὰ κατάντησαν καὶ αὐτὰ πλέον στερεοτυπικὰ καὶ τῆς ἀηδίας.

Φιλήματα, μιλήματα, μεθύσια γέλοια, χωροί, τραγούδια τσίροι, βιολιά καὶ κατρουλιὰ πολλὰ, ἐκτός τῶν γαρισμάτων τῶν γαδάρων, τοὺς ὁποῖους δὲν πρέπει νὰ τοὺς ἀνακατόνωμε με μὰς τοὺς ἀνθρώπους γιὰ τὸν προσβάλλομε τὴν ὑπόληψιν, τὸ πολὺ πολὺ μποροῦμε νὰ τοὺς κατατάξωμε στὴ τάξιν τῶν χρυσογαδάρων καὶ νὰ δοῦμε καὶ ἂν θέλουν.

Ἐνα μόνον ὑπάρχει εὐχάριστο, ὅτι συνέβηκαν λίγαις λαποδυσίαις. Ὁ φόβος φυλάει τὰ ἔρημα, ἄμα ποῦ ἀκουσαν πῶς θὰ ἤμασθε ὅλοι ὄπλισμένοι, νὰ, τοὺς πῆγε.

Στὸ

ἐπιποσιδρόδρομο τοῦ παλαιοῦ Φαλήρου ἔλεγε ἕνας διαβάζοντα τὸν Παληανθρώπου στὸ πλεορό μου.

— Ἐδῶ ὁ Παληανθρώπου μὰς συμβουλεύει νὰ ὄπιστοῦμε Ὀραία. Γιὰ νὰ μὰς πάρουν καὶ τὰ ρεβόλβερ. Καλλίτερα ἔτσι

Πρὸς

τὸν διεθυντῆ τῶν Ταχυδρομείων. Κύριε συντάχτη. Ἐδῶσα γράμμα ἰδίως χερσὶν στὸ ταχυδρομεῖο γιὰ τὴν Σμύρνη, καὶ εἰς συγγενεῖς μου γράμμα δὲν ἔλαβαν καὶ μοῦ γράφουν, καὶ ἀνησυχοῦν, καὶ τοὺς ἀπαντῶ καὶ γράμμα δὲν λαβαίνου. Στὴν Τουρκίᾳ, ἀδερφε, ὅσα γράμματα καὶ ἂν ἐστειλα ἦσαν ἀσφαλῶς, ἐδῶ συμβαίνει τὸ ἐναντίον. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀναδιωργαῖς τῶν ταχυδρομείων; Μὴ τὰ γράψῃς αὐτὰ καὶ τὰ μάθουν καὶ οἱ Τούρκοι ταχυδρόμοι καὶ μὰς τὰ κἀνουν χειρότερα.

Σημ. Παληανθρώπου. Γιὰ νὰ μὴν ἔχῃς ὑπογραφήν στὸ γράμμα σου θὰ πῆ ὅτι καὶ σὺ ὁ ἴδιος ἀμφιβάλλεις ἂν λες ἀλήθεια. Ἐπειτα, ποῦ ξέρει, ἂν ἐδῶ ἐχάθηκε τὸ γράμμα σου, ἵθουν δὲν σταλθῆκε, ἢ ἂν σταλθῆκε, καὶ χάθηκε στὸ ταχυδρομεῖο τῆς Σμύρνης. Μὴ τὰ θέλωμε ὅλα δικά μας; Ἄν ἔχε παράδες μέσα, μποροῦσα νὰ σοῦ πῶ πῶς γράψῃς δῶ, ἕνεκα λαποδυσίας; χερσὶν, ἀλλὰ ἀπὸ ἵτανε κούφιον, ἐσὼ βέβαιος πῶς πῆγε σίγουρα καὶ χάθηκε στὸ ταχυδρομεῖο τῆς Σμύρνης, ἀπὸ τοὺς γνησίους λαποδύτας, ποῦ εἶναι ἀμελέστεροι ἀπὸ τοὺς δικούς μας.

Κύριε συντάχτη.

Προχτές πῆγα νὰ βαρτίσω ἕνα παιδί εἰς τὴν Κολοκυθὸν καὶ πῆγαμε στὸν παπὰ Κωνσταντῖνο τοῦ ἁγίου Κωνσταντῖνου καὶ δὲν μὰς ἔβρινε νὰ βᾶνωμε λαδὶ ὅσο χρειαζέτο καὶ μὰς ἔβριζε μέσα στὴν Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐσπρώχνη τὸν πατέρα τοῦ παιδιοῦ ὄζω, μὰς μὲ τὸν καλέγερο τοῦ ἁγίου Ἰλαρίου ὑπογραφή.

Σημ. Παληανθρώπου. Ὅτ' ἴπον μεθύσαμενος καὶ νὰ μὴν τὸν ξεσηνέριζεστε, γιὰ τὴν δὲν τὸν πᾶνει καὶ ὁ νόμος. Ἄθλιε παπὰ.

Κύριε συντάχτη.

Πολὸ σᾶς παρακαλοῦμε μίλησε τῆς μάνας τοῦ κοριτσοῦ Κατίνας. . . . νὰ συμμαζέψῃ τὴ γλώσσα τοῦ κοριτσοῦ τῆς καὶ νὰ μὴ κἀβεται καὶ φλωρᾷ τί κἀνει ἢ μὴ καὶ τί ἢ ἄλλη καὶ κἀμμιὰ μπροστὰ στὴν δασκάλας καὶ μὰς φέρνει ἄνω κάτω. Πῶς τὸ παραδέχονται αὐτὸ. Ἀπὸ τὸ σχολεῖο τῶν Ἀπόρων γυναικῶν. *Υπάρχουν 15 ὑπογραφαί κοριτσοῦν.*

Σημ. Παληανθρώπου. Φαγωθῆτε σκοταθῆτε καὶ καυγᾷ μὴν κἀνετε. Με σᾶς τῆς γυναῖκες δὲν τὰ βάζω, παρὰ μονάχα ὁ σᾶς κᾶνει τὰ βάζω. Καὶ σὺ κυρία Κατίναν νὰ τὴν μαζέψῃς λίγο καὶ νὰ τὴν κοντίνῃς τὴ γλώσσῃ σου καὶ νὰ μὴν ἴσαι γλώσσῃ καὶ φέρνει τῆς συμμαθητριάς σου ἄνω κάτω, διότι τὸ ἄνω, κάτω, δὲν εἶναι κἀλλο πρᾶγμα. Νενόηκας;

Κύριε συντάχτη.

Ἀπὸ τὴν Μαγνησία. Γιὰ τὸν Θεὸ, ἐδῶ ἔχομε μιὰ κοκῶνα Ἀννέτα ποῦ τὸ σπῆτι τῆς εἶναι ποροστέσιον καταμεσῆς στὸ κεντρικώτερο δρόμο μὰς καὶ περνοῦν τὰ κορίτσα μὰς νὰ πᾶν στὸ παρθεναγωγεῖο καὶ βγαίνουν ἢ Μυγαλινὲς μεθυσμένες καὶ τὰ σοῦνουν ὅσα σοῦνει ἢ φοκαλιά. Καὶ εἶναι αὐτὸ τὸ βρωμίσπιτο κοντὰ στὸ παρθεναγωγεῖο μὰς. Μίλησε τοῦ Παπᾶ τῆς Σμύρνης; νὰ κλείσῃ αὐτὸ τὸ βρωμίσπιτο, γιὰ τὴν εἶναι κἀλλος ἀνθρώπος καὶ πέρνει ἀπὸ λόγια. Ὅτ' κἀνης ἕνα εὐεργέτημα στὸν τόπο μὰς. *Υπάρχουν ὑπογραφαί.*

Σημ. Παληανθρώπου. Κύριε Πασᾶ τῆς Σμύρνης ποῦ εἶσαι καλὸς ἀνθρώπος καὶ πέρνει ἀπὸ λόγια, εἰλοστε λοιπὸν κι' αὐτὰ τὰ λόγια καὶ παράπονα τῶν Μαγνησιωτῶν καὶ κἀνε ὅτι, σὲ φωτίσει ὁ Μωχαμέτ κι' ἡ Μωχαμέτα. Ἀλλοιῶτικα θὰ σὲ περᾶσωμε καὶ εἶνα στὸν Παληανθρώπου καὶ ὄχι Πασᾶς ἀλλὰ καὶ βελζύρης ἂς ἴσαι. Ἡθελα νὰ σοῦ τὰ γράψω καὶ τούρκικα, ἀλλὰ τί νὰ σοῦ κἀνω ποῦ τὰ ξέχασα. Μόνον τὸ ξεμπλαμπλαέσουσελον θυμοῦμαι, κι' αὐτὸ μισὸ καὶ μισοκούτελο.

Προχτές

ἐδιαβάστηκαν εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον τῆς Ἀθῆνας ὄχι λίγες, μονάχα δεκάπεντε πτωχεύσεις ἐμπορῶν Ἀθηναίων καὶ Περαίων. Μικρὰ πρᾶγματα ποῦ δὲν κἀνουν κἀμμιὰ ἐντύπωσι στὸν κύριον πρωθυπουργὸ μὰς καὶ ἀμφιβάλλομε καὶ ὅλα τὰ ἐμπορικὰ τῆς Ἀθῆνας ἂν ἐκκλείων, ἂν θὰ τοῦκᾶν ἐντύπωσι.

Αὐτὴ εἶναι ἡ εὐτυχία καὶ ὁ χρυσὸς αἰῶνας ποῦ τὰς ἔφερε ὁ κύριος Τρικούπης. Ὅτι καὶ ἂν πῆ τινὰς εἶναι πλέον λόγια χαμένα, διότι κατάντησε ἀπελπισία τῆς ἀπελπισίας.

Ὁ Τρικούπης μὰς

πράγγειλε, λέει, τέσσαρα θαρρακωτὰ βαρβάτα καὶ τῆς νέας μὸδας ποῦ τὸ κᾶθε ἕνα κουστίζει ἀπὸ ἐννιάμισον μιλλιοῦνια. Λίγο φρεῖνὰ εἶναι, ἀλλὰ δὲν πειράζει γιὰ τὴν μ' αὐτὰ θὰ πᾶμε πρῶτα στὴ Μπόλι ἂν δὲν βουλιζέσῃν στὸ δρόμο.

Ω, Θεὲ τῆς Ἑλλάς. Ἀς ἀφήσωμε τὰ χαρὰτὰ ἢ παραγγελιὰ αὐτῆ τῶν θαρρακωτῶν τιμᾶ πραγματικῶς τὴν σημερινὴν κυβέρνησι, διότι ἡ Ἑλλάδα εἶναι φυσικὰ θαλασσινὸ κράτος; καί πρέπει νὰ ἤμασθε γιὰ καθε ἐνδεχόμενον ἀσφαλισμένοι. Πρέπει νὰ θυμοῦμασθε πάντοτε τὸ ρεζιλίκι τοῦ Χοβάρτ καὶ τὰ ψευτοσυγγράματα τοῦ Περαία με τὴν Κοψαχίλα καὶ τὰ ἄλλα γελοῖα. Τώρα,

Μαγιάτικη σκηνη—Μωρέ μ' αφάνησες.—'Εγω, αφεντικό, ή τ'α σκυλιά;

χωρίς να καυχόμαστε μονάχοι μας, πρέπει να ομολογήσωμε ότι, αν θελήση κανένα κράτος να μ'αυς πατήση την κάππα, πρέπει να τ'ο συλλογιστή πρώτα καλά.

Μ' όλη του την κουταμάρα αυτός ο Τρικούπης θα έχη κάμια μεγάλη ιδέα στο κεφάλι του. Αυταίς ή προπαρασκευαίς των κατ'α γην και θάλασσαν δυνάμεων ναυτικών τε και αναιτικών κάτι μεγάλο σκοπό έχουν, ως καθώς και ο σύδεσμός μας με τους Άλβανούς.

Σε τέτοια μεγάλα ήθνικά έργα ο Θεός πλέον ής φωτίζει τ'ο ξερό κεφάλι του Τρικούπη και είθε να δώμε στις μέραις του τ'ο Πανελλήνιον όλο ένωμένο και την Πατρίδα μεγάλη για να τ'ο συχωρέσωμε όλοις της κουτμαρές του, με της όποιαις κοντεύει να μ'αυς βουλιάζη.

Πρέπει να ξεθρονίσωμε τ'ο Θεό και να κάνωμε Θεό νέο τόν Μάϊ

Άπο τή Σμύρνη.

Τήν Μαριγώ τή Χιώτισσα πού κατοικ'α εδώ κοντά στο φούρνο του Ρήγα και στο δρόμο του αγίου Δημητρίου να τήν παινέσης πολύ, γιατί ρίχνει τ'α χαρτιά και ξελαγιάζει άνδρες και γυναίκες ως καθώς και μια προχτές πού της προφήτεψε πώς ο άντρας της ξενοπλαγιάζει και είναι τώρα στα μαχαίρια να χωρίσουν μ' ένα σωρό παιδι'α, και μ'αυς κοροϊδεύει και μ'αυς ρίχνει της τύχαις μας κάθε μιανής με τέσσερα γρόσα τ'ο κάθε ρίξιμο των χαρτιών.

Σημ. Παληανθρώπου. Αυτή ή κυρά Χιώτισσα σ'ας τήν παιζει χιώτικα και φαίνεται να ήναι πολύ ξυπνή γυναίκα, όσο σεις είστε βλάκισσαις. Μπ'αυς και σ'ας πιάνει αυτή από τόν λαιμό με τ'ο ζέρι να πάτε να σ'ας ρίξη τήν τύχη σας; Τ'α θέλετε και τ'α παθαίνετε. Μ' όλα ταυτα, ής ήναι σήμερα πού θα διαβ'οση τόν Παληανθρώπο ο κολαίζης, δέν ξέρω πώς διάβολο τόν λέτε αυτού, τέλος πάντων ο άστρονό-

μος, θα πάη να τήν έμπειδίση να μη ξαναρίχνη τ'α χαρτιά παρά γρυζ', εκτός αν τόν γελάση κι' αυτόν πώς θα πάρη κάμια καλή νύφη και τήν αφήση ελεύθερη. Και να δ'ητε πώς έτσι θα γίνη. Είναι διαλογουναικα τέλος πάντων.

Μαγιάτικος. — Βίρδα και σέικνα έσωμα.

Η έν Νέω Φαλήρω έλληνική επί σκοπόν βολή.

Τήν 20 Μαΐου ήμέραν Κυριακήν τήν 2 μ. κ. τελείται έν τ'ο σκεπετήριω του Νέου Φαλήρου μέγας άγων σκοπευτών διά πιστολίω Φλόμπερ εις απόστασιν 20 βημάτων. Ίθενται δε βραβεία τ'οσρα.

- Α'. Έν όπλον δίκανον κυνηγίου.
 - Β. Έν όρολόγιον άγγερών ρεμεντουάρ.
 - Γ. Έν ρεβόλβερ Πολτόν.
 - Δ. Έν πιστόλιον όπισθογεμη, ναί σύ ω καθεξής.
- Τ'ο Α' εις τόν σκοπευτήν τόν έχοντα κατ' ελάχιστον δέκα και πέντε, τ'ο Β' εις τόν έχοντα δέκα και τέσσαρας, τ'ο Γ' εις τόν έχοντα δέκα και τρεις, και εις τ'ο Δ' εις τόν έχοντα δέκα και δύο αριθμούς, εκ τ'ου άθροίσματος των πέντε βυλών. Τελουμένου του άγωνος ή είσοδος είναι ελεύθερα. Οί σκοπευται θέλουσι προκαταβάλλει δραχ. 2,50 διά πέντε βολάς.—Οί έγγραφόμενοι δύνανται ν' αποταθώσιν εις τ'ο πιλοπωλείον τ'ου κ. Κατ'σ'μπαλι, εις τ'ο καφενεϊον τ'ου κ. Κορίστα εις τ'ο Δημοπρα ήριον, έν Πιραιει εις τ'ο πιλοπωλείον τ'ου κ. Μαριέ τ', έν Φαλήρω εις τήν ίδιαν σκοποβολήν.

Κρασί

Τ'εότιχο μαύρο γλυκό και μπροσκό ροσάτο και λοιπα πουλιέται στο ξενοδοχείον ή «Αφροδίτη» πού είνε κολλητά στην φούρνο του «Ηλιόπουλου και πληθιον στο ξενοδοχείον ή «Αφονία». Έχει και «Ρεσινατό νεκταρ είνε και ο καταστηματαρχής (Ανδρ. Πατρικίος ένας τόσο γλυκός άνθρωπος, πού αν θέλης να πάρης μια όκα σε κάνει και πένεις πέντε. Τρέψετε.

Πομπηία.

Έτσι ονομάζεται τ'ο ρωμανικώτατο περιβάδι πού είναι στην Κλοκθου κοντά στην Έκκλησι'α του Παναγιώτη Δάγγληρη. Έ'α παραδεισος και όχι περιβάδι, φαγεύδ, μύθρα πρώτης, και περιποίησης ύπερβαυμάσαις.

Στο πρακτορείον

των έφημερίδων πουλιέται χαρτί με τήν όκα και σ'α τ'ο πρώτου έτους του «Παληανθρώπου».